

På den igen

Næste dag havde de aftalt at mødes hos Tom efter skole. Lasse skulle først hjem med tasken. Bagefter ville han tage direkte over til Tom. På vej ud mødte han Mark. Mark smed sin taske i entreen og så helt stresset ud.

– Hvad sker der? spurgte Lasse og stoppede sin bror.

– Har du ikke fået beskeden fra Mie?

Lasse rystede på hovedet.

– Hendes mor er skredet fra afvænningsen igen, sagde Mark.

– Mie er helt ude af den, så jeg har lovet, at vi hjælper med at lede. Lea kommer lige efter svømning.

– Det kan jeg sgu ikke, sagde Lasse. – Jeg har en aftale med Tom.

Mark blev synligt skuffet.

– Jamen, det er vel vigtigere at hjælpe Mie? Han så helt forkert ud i hovedet. – Hun har vist også sms'et Tom.

– Ja, men jeg har ikke fået nogen besked, vel? sagde Lasse irriteret. – Så det betyder nok, at hun ikke brug for min hjælp.

Mark rystede på hovedet.

– Hvor kan du være et dumt svin, sagde han.

Lasse lod, som om han ikke hørte det. Han slukkede for sin mobil nede i lommen.

Turen over til Tom gik rekord stærkt. Benene arbejdede som to ustoppelige stempler. Lasse blev ikke engang forpustet. Det var Toms far, der åbnede døren.

– Er Tom hjemme?

– Ja, jeg tror, han sidder på sit værelse, sagde faren og lod Lasse træde ind i gangen.

– Hvad har I to knægte for?

– Ikke noget, svarede Lasse, men mærkede ørerne begynde at brænde.

Inde på værelset havde Tom tændt for computeren. Han sad på kontorstolen med mobilen i hånden.

– Jeg har lige fået en sms fra Mie, sagde han uden at kigge op.

- Nå, svarede Lasse og lod, som om han ikke vidste noget.
- Hendes mor er skredet. Mie spørger, om vi tager med ind til byen og leder.
- Men det kan vi ikke, vel? sagde Lasse.
- Hvorfor ikke?
- Jamen, vi skal da spille videre i dag. Det aftalte vi jo.
- Det kan vi altid gøre. Tom rejste sig. – Computeren løber ingen steder.
- Nej, men jeg har en rigtig god fornemmelse i maven lige nu, svarede Lasse.
- Så tag du hjem og spil, svarede Tom. – Så hjælper vi Mie.
- Vil de andre ikke synes, det er underlig, at jeg ikke tager med?
- Jeg kan bare sige, at du gik hjem med ondt i hovedet, smilte Tom. – Men husk, at vi deler gevinsten, ikke?
- Selvfølgelig! sagde Lasse.
- De skiltes udenfor. Tom cyklede mod stationen. Lasse hjemad.

Næste dag

Det krampede i maven. Hvorfor havde han ikke hørt fra Tom? Så snart Lasse var hjemme i går, havde han logget på. Derfra var det gået hak i hak. Det var helt vildt fedt. 35.000 kr. i et hug. Han havde råbt og skreget, selv om han var alene i huset. Glæden havde ikke været til at styre. Først nu var han begyndt at tænke over, hvordan de skulle få fat i pengene. De ville jo blive overført til Toms fars konto, men hvordan kunne de tjekke hvornår? Lasse måtte snakke med Tom så hurtigt som muligt.

Lasse kastede sig på cyklen. Aftalen var at mødes i parken. De andre var allerede samlet, da han nåede frem. Pokkers. Han havde ellers håbet at fange Tom, inden de andre kom. På lang afstand kunne Lasse se Mies blå hår. Hun sad på en sten. Lea sad ved siden af. Mark sad også i græsset og Tom stod bagved. Hvad var der med Mie? Hun var vist ikke o.k.

– Hva' så? Er der sket noget? De andres øjne rettede sig mod Lasse. Var der noget, han ikke havde hørt?

– De har fundet Mies mor, sagde Lea stille.

– Politiet har fundet hende.

– Jamen, det er sgu perfekt, svarede Lasse.

– Hvad er så problemet? Hans tanker var et helt andet sted. Gevinsten. Han måtte se at få snakket med Tom.

– Hun er død. Leas stemme blev hængende i luften.

– Død? Lasse havde svært ved at forstå ordet. – Hun kan da ikke bare være død!

– Hun blev fundet nede ved havnen. Der lå et tomt glas hjertepiller ved siden af. Så det er vel selvmord eller ...? Lea kiggede over på Mie, der nikkede.

Ingen sagde noget. Lea tog Mies hånd.

– Det er jeg sgu ked af. Lasse vidste ikke, hvad han skulle gøre af sig selv.

– Det kan jeg godt forstå, svarede Mark og så vredt på Lasse. Han var åbenbart stadig sur over, at Lasse var blevet hjemme i går.

– Det er bare så trist, brød Tom ind. – De næste dage bliver et helvede for dig, Mie. Du må sige, hvis vi kan gøre noget.

– Tak! snøftede Mie.

– Hvad med at tage hjem til mig? foreslog Lea.

Det var ikke så tit, hun inviterede. Mie nikkede. Det samme gjorde Mark.

– Jeg skal lige snakke med Tom et øjeblik,

sagde Lasse. – Så kommer vi.

De to gik gennem parken, ud mod vejen. Det var forfærdeligt, det der var sket med Mies mor. Bare tanken fik Lasses hals til at snøre sig sammen. Alligevel var det gevinsten, der masede sig på i hans tanker. Han glædede sig vanvittigt til at snakke med Tom om de 35.000 kr., og hvad de skulle bruges til. Lasse havde flere gange været inde på nettet og tjekke de nyeste iPhones ud. Og måske der på sigt også kunne blive til en scooter? Eller en fed bil, de kunne køre rundt i, når de fyldte 18?

– Fik du min besked i aftes? Lasse så over på Tom.

Tom nikkede.

– Er det ikke helt vildt sejt? 35.000 kr. Er du klar over, hvor mange penge det er?

– Ja, det er mange, svarede Tom. Han virkede ikke rigtig glad. – Men hvad fanden gør vi med dem? Ved vi, hvornår de bliver overført til fars konto?

– Næh! svarede Lasse. – Jeg har aldrig vun-

det før. Men det kan vist tage noget tid. Det er jo en amerikansk webside.

– Far opdager helt sikkert, hvis vi pludselig trækker 35.000 på kontoen. Eller også ringer de fra banken. Det gør de ret tit.

– Kan vi ikke bare tjekke hans kontoudtog?

– Han bruger vist kun netbank, svarede Tom.

– Så må vi sgu hæve lidt ad gangen? Et par tusinde eller sådan. Lasse syntes selv, ideen var god.

– Ja! Det er nok måden at gøre det på, sagde Tom og gik over mod sin cykel.

Lasse havde ikke lyst til at tage med over til Lea. Han var elendig til at trøste og hadede tanken om at skulle sidde midt i alt det triste. Men det ville være for mærkeligt, hvis han blev væk. Netop nu havde Mie jo brug for dem alle – også ham. Tom var langt foran. Lasse trådte til i pedalerne for at følge med. Først da de var næsten fremme ved Leas hus, nåede han op på siden af Tom.